

BORBOLY CSABA: AZ RMDSZ JELÖLTJEKÉNT SZERETNÉK INDULNI A VÁLASZTÁSOKON

„Egymásért legyünk a közösségben, ne egymás ellen”

Lassan regényt írhatna Borboly Csaba azokból az ügyekből, melyek nyomán árulónak titulálták, állítja. Bevallása szerint ő csak azt szeretné, ha szakmai szempontok, illetve a szükségletek határoznák meg a tanács működését, megelőzve a politikai érveket. Az őt ért belső támadások esetében kivizsgálást kér az RMDSZ elnökségétől, mert úgy érzi, nem mindenki támogatja úgy, ahogy korábban megígérte. A megyei tanács a politikus szerint gazdasági-politikai érdekcsoportok támadásának kereszttüzeiben áll, de folytatják a munkát, és megpróbálnak önerőből építkezni, ott segíteni, ahol lehet.

– Nehéz év volt a megyei tanácsnak is, az elnökének is, és Borboly Csabának személyesen is. Ez a három sík összefut – ön szerint mi miatt keletkeztek az igazságszolgáltatással való problémák?

– Ha egy intézmény vezetője és néhány munkatársa ellen büntetőeljárás folyik, az probléma, de sajnos egyúttal szokványos is Romániában. Számos ügyben voltam már beidéztve korábban is, hiszen ha érkezik egy feljelentés, azt kivizsgálják, az embert beidézik. Ehhez napjaink Romániájában hozzá kell szokni. Ha igazságszolgáltatásról beszélünk, meg kell említenem több olyan pert, amelyet például a számvévesztési elmarasztaló határozatok ellen indított a megyei tanács, ezek túlnyomó többségét megnyertük, ahol pedig igaza volt a számvévesztésnek, ott intézkedtünk a törvények értelmében, de azt is megjegyzem, hogy sokat tanultunk ezekből, és sikerült több olyan jelenséget is felfedezni, amelyek alapján már ki tudjuk szűrni az ügyeskedő cégeket, vagy legalábbis igyekszünk. Tehát az igazságszolgáltatás fórumai jelen vannak az életben rendszeresen, de hát ez történik, ha az ember nem hódol be a megyei tanács forrásaira rátenyerelni akaró politikai-gazdasági érdekcsoportoknak. Mindezek ellenére folytatom a munkámat, teszem, amit tennem kell, amivel a választóim megbíztak két alkalommal is.

– A beruházások szintje is esett a megyében, mi volt az akadály ezen a területen?

– A pénz kevés volt az idén, mert a beruházási és működési kereteket drasztikusan lefaragta a kormányzat. De ami ennél is súlyosabb problémát okozott: hoztak egy olyan szabályt, hogy csak olyan beruházásra lehet pénz költeni, amely folyamatban van, el van kezdve. Ezt a szabályt azért hozták, hogy a megyei tanácsok, helyi tanácsok ne tudjanak újabb beruházásokba belekezdeni, amit aztán nem tudnak befejezni, tehát azokat akarta kizárni, akik fedezet nélkül szoktak beleugrani beruházásokba, aláírják a szerződést a vállalkozóval, az teljesít, és szétárják a

kezűket, hogy nincs pénzünk, várjuk, hogy adjon a kormány. Hargita Megye Tanácsa soha nem folytatott ilyen felelőtlen politikát, amit leszerződöttünk, arra meg is volt az anyagi fedezetünk, tehát nekünk nem voltak elvégzett, de kifizetetlen, úgymond régi beruházásaink. Ezzel a rendszerrel rosszul jártunk, de ettől még azt gondolom, hogy év végére – annak ellenére, hogy sajnos a beruházásaink elenyésző részét sikerült kivitelezni a visszatértemig, vagyis őszig –, amit lehetett, kihoztunk a lehetőségekből. Nem hiába szlogenünk az „Önerőből építkező Hargita megye”, mert úgy gondolom, nem szabad várnunk sem Bukarestre, sem Budapestre, sem Brüsszelre, hogy megoldják a gondjainkat, hanem nekünk kell cselekednünk.

– Azt mondják, a nyáron történtek megbénították a megyei tanácsot, félnek az alkalmazottak. Mi igaz ebből?

– Egy folyamatban lévő büntetőeljárás természetes velejárója, hogy lassulnak folyamatok, de nem azért kapja a fizetését senki, hogy ne lássa el a feladatát. A megyei tanácsot azért tartják fenn az emberek a befizetett adóból, hogy végezze a dolgát, még akkor is, ha a román jogrend hiányosságai miatt az előzőekben is bemutatott kormányzati támogatáspolitikai fejtelenségei és más problémás kérdésekből adódóan ártatlanul is bekerülhet az ember az igazságszolgáltatás malomkerekei közé. Ez az állami állás rizikója, de egy intézmény működtetése nagymértékben a vezető hozzáállásától függ, tehát ha volt leállás, lassulás, annak magyarázata a vezetői hozzáállás lehet csak. Három, beruházási szempontból értékes hónapban nem tudtam ellátni a tisztségemből adódó feladatokat, de miután visszatértem, azt gondolom, nagyjából sikerült pótolni a lemaradásokat. A múlt héten intézményünkben volt egy évértékelő beszélgetés a kollégákkal, amelynek egyik fontos tanulsága számomra, hogy az elkövetkező időszakban a kölcsönös bizalmat kell megerősíteni és újraépíteni, ahol az sérült. A rendkívül nehéz időszak ellenére is van, aminek örülni, van, amiről beszámolni,

vannak sikereink, megvalósításaink. Erre példa a kaláka-kezdemenyezés, melynek során közösségi összefogásra buzdítottuk a lakosságot, és támogattuk azoknak a tanintézeteknek a felújítását, amelyek hiányos felszereltségük miatt nem kapták meg az egészségügyi működési engedélyüket. Idén ősszel 47 tanintézet számára utaltunk ki pénzt. Folytattuk a Kisvillany- és a Kisvíz-programot, pályázatokat írtunk ki a megyében tevékenkedő civilszervezeteknek, kiemelten támogattuk az egyházakat, az önkéntes tűzoltó-alakulatokat és a sportprogramokat, ugyanakkor nem feledkeztünk meg a mezőgazdaságról és a minőségi élelmiszer-előállításról, amelyben nagy lehetőségek rejlenek megyei szinten, megnyitottuk a Székely termékek boltját Csíkszeredában.

– A nyáron történtek után volt egy találkozója a román püspökkel, aminek sokan egy bizonyos értelmezést adtak, kritizálták is miatta...

– Elmondhatom, hogy nem történt változás az álláspontomban, eddig is a magyar–román párbeszédre törekedtem, és ezután is ezt teszem. Már a tavasszal bejelentettük egy magyar–román jó együttélési kódex kidolgozását, és létrehoztuk a megye északi részének fejlesztése érdekében a Görgény–Kelemen Közösségi Fejlesztési Társulást. Selejan püspök úrral egyeztettem, ahogy megyénk más egyházi vezetőivel is. Például kora tavasszal, amikor megyénkbe látogatott meghívásunkra egy népes bukaresti román újságírócsoport, ellátogattunk a püspök úrhoz. Hargita Megye Tanácsa a hívek létszámárányának megfelelően támogatja mindegyik történelmi egyházat, így az ortodox egyház Hargita megyei parókiáit is. E korrekt támogatáspolitikára néhány hónapja felhívtam nyílt levélben a miniszterelnök és minden egyes román önkormányzati vezető figyelmét, hogy cselekedjenek hasonlóan a szörvényben és más megyében is, hiszen fontos egymás kölcsönös tisztelete, szimbólumaink kölcsönös tiszteletben tartása. Például Marosvásárhelyen a Dorin Florea vezette helyi tanács a magyar történelmi egyházaknak jóval az etnikai arány alatt biztosít támogatást. Ez diszkrimináció. Elég sok időt töltöttem el ahhoz a politikában, hogy kételkedjek a politikusi álláspontok őszinteségében, különösen, ha olyan érzékeny kérdésekről van szó, mint az etnikai viszonyok. A román–magyar viszony kérdésében túl sok a politikusi handabanda, ezért ha őszinte választ akar az ember, akkor azt ajánlatos nem politikusnál keresni. Ezért is tartom fontosnak az egyházi vezetőkkel való konzultációkat, így Selejan úrral is. Egyébként az e téren terjengő pletykákról csak azt akarom mondani, hogy az RMDSZ egyes vezetői előtt az is bűnös cselekedet volt néhány éve, ha találkoztam az unitárius

egyház képviselőivel, a református egyház képviselőivel találkozni pedig maga volt az árulás. Ezek a viszonyulások megváltoztak, és akik néhány éve azért aggódtak, mert elárulom az RMDSZ-t megyénk unitárius és református egyháza képviselőivel egyeztetve olyan obskúrus ügyekben, mint hogy hol legyen ravatalozóépítés vagy más beruházás, hát e paranoiára hajlamos embereknek könnyen megy a fabuláció most az ortodox egyház kapcsán is.

– A magyar–román párbeszéd miatt támadták?

– Igen, de nemcsak ezért. Elkövettem azt a megbocsáthatatlan bűnt, hogy alkalmaztam egy román nemzetiségű, erre alkalmas, és ami legalább ilyen fontos, e feladatra vállalkozó román nemzetiségű szakembert. Három hónapja le vagyunk állva, mivel az előző igazgató ellen büntetőeljárás folyik, és fel kellett függeszteni a tisztségéből, és azok, akik néhány éve még azzal házaltak, hogy az unitárius egyházzal lepakálva árulom el az RMDSZ-t, most ezzel a kinevezéssel házalva ócsárolnak úton-útfélen. Első hallásra nevétség, de ha mélyebben belegondolunk, elszomorító az egész. Ami viszont felháborító, hogy közel fél éve egyes megyei RMDSZ-es politikusok részéről szisztematikussá váltak azok a támadások, amelyekkel el akarják távolítani a munkájukat tisztességgel végző, jó szakembereket. Azt látom, hogy egyre nagyobb fokozatba kapcsolnak azok, akiknek szúrja a szemét, hogy a megyei tanács nem pártutasításra működik, hanem szakmai alapon, és nem az számít, ki kinek a kicsodája, hanem az, hogy hol mire van szükség, és ez alapján próbáljuk beosztani azt, ami van. Egy éve kihasználatlanul áll egy ötmillió eurós beruházás, a beruházó városnak, a kétezres Tusnádfürdőnek önerőből soha nem lenne forrása megszerezni a még szükséges 250 ezer eurót, és amíg ez nincs kifizetve, addig a készen álló fürdőkomplexum nem kezdhet el működni. Megkeresett a polgármester, segítettünk, és már meg is nyílt a héten. Jóakaróim hogyan reagáltak erre? Hogy áruló vagyok, mert egy MPP-s polgármester vezette önkormányzatot kihúztunk szorult helyzetből. Lassan regényt írhatok ezekből az ügyekből, ezért a napokban az RMDSZ elnökségéhez fordulok, vizsgálja ki, mi folyik körülöttem, és kik azok, akik az RMDSZ-kongresszuson kifejezett szolidaritást ellentétes cselekvéssel helyettesítik, mert ez így nem lehet tovább.

– Azt állította egy internetes írásában, hogy az RMDSZ-ben ön ellen építenek platformot Bukarestben, olyan embereket válogatva bizonyos tisztségekbe, akik ellenfelei...

– Platformot ellenem? Remélem, ilyent nem mondtam, mert az eléggé üldözésimánia-ízű kijelentés lenne. Egyik cikkemben ír-

tam azt, hogy az „utálja Borbolyt, hát kiváló jelölt lesz belőle” elve érvényesült már jelölésnél, ez igaz. Sőt az is igaz, hogy amikor még kormányon voltunk, volt olyan jelölés, hogy valaki azért bukott el, mert támogattam. De lehet, ez a jelenség a politika velejárója, és ez mással is megesik, sőt valószínűleg van olyan, aki azt mondja, hogy részemről volt ilyenben része. Tehát ezt a dolgot helyén lehet és kell kezelni. Egyébként is optimista vagyok, és bízom benne, hogy ez a típusú mentalitás kikopik, mert ahogy elnézem, az RMDSZ-re nehéz idők jönnek, tehát luxus lenne a sértődés meg a haragszom rád.

– Azt nyilatkozta egy korábbi interjújában, hogy megpróbáltak beavatkozni tevékenységébe politikusok. Kik voltak, mit ígérték?

– Megszokott jelenség, bár a határozott fellépés következtében egyre halványul, mert velem nem megy. A legújabb trükk, hogy munkámat ellehetetleníteni szándékozó gazdasági-politikai érdekcsoportok más úton, például úgy, hogy szép szóval, majd csúnya szóval, majd ha az sem működik, hát állásigérettel próbálják elcsábítani azokat a szakembereket, akikben hiszek, akikben megbízom, és akik a munkámat segítik. Én erre azt mondom, hogy aki megyeitáncs-elnöki feladatokat, részfeladatokat akar ellátni, az jelöltesse magát 2016-ban, és majd az emberek döntenek. Ne mossuk össze a szerepeket, mert az nem szerencsés.

– Hol látja a politikai jövőjét, és hol lesz ön szerint az RMDSZ a következő helyhatósági választáson?

– Bejelentettem néhány hete, hogy indulni szándékozom 2016-ban is a megyeitáncs-elnöki tisztségért, szeretném, hogy RMDSZ-es támogatással, és ami a legfontosabb, e törekvésemben támogatni fognak megyénk polgárai. De ne szaladjunk ennyire előre, addig még előttünk áll több mint két év, és bőven akad tennivaló. Folytatni kell az elkezdett projektjeinket, programjainkat. Ezzel együtt hangsúlyváltás szükséges, és a fő cél 2014-ben is az önerőből való építkezés, a kisiskoláink megmentése. Számomra fontos, hogy odafigyeljünk a megyénkben hátrányos vagy nehéz helyzetben lévő emberekre, és segítsünk rajtuk. Ezt is prioritásként kívánom kezelni. Bízom abban, hogy sikerül együtt egy erős közösséget kiépítenünk, amelyben egymásért leszünk, és nem egymás ellenében, egy olyan közösséget, amelyben megbékélés van, amelyben az emberek szeretettel fordulnak egymás felé, és amelynek középpontjában is maga a közösség áll, és nem az önérdék vagy az ellenségeskedés. Mint azt egyik idei újságcikkemben írtam, szeretet nélkül nem megy. Ennek jegyében folytatom munkámat a jövő évben.

Isán István Csongor